

Otse loomulikult on tõlked varustatud rikkalike asjakohaste kommentaaride ning konteksti selgitavate järelsõnadega.

Igati intrigeeriv lugemine on ka kunstnik Jüri Arraku ja Ilmar Vene kirjavahetus aastatel 1994–2017 kolmes soliidses köites, mille kohta Marju Lepajõe on märkinud, et „kirjavahetus on huvitavamaid ajastudokumente Eesti vaimuloos viimasest veerandsajandist“.

Ilmari suhe kunsti on distantseeritum. Mingitel aegadel on teda köitnud joonistamine ja maalimine, aga nagu Ilmar endast rääkides alati, nii jääb ta ka oma kunstitegemise teemal ülimalt tagasihoidlikuks. Tunnistades oma kunagist suurt huvi kunsti ja kunstitegemise vastu, väidab ta, et see on raugenud, sest „võimed puuduvad“. Koolipõlves olevat ta alatasa „sirgeldanud“ ja noorest peast enda joonistamise alastest saavutustest ka rõõmu tundnud, kuid ajapikku, kui kirjatähed kujutistest paremini sõna kuulasid, hiilis ligi pettumus. Tema jaoks jäi skits või joonistus või isegi maal eelkõige „talletiseks, millekski dateeritud lausete sarnaseks“. Ometi paistab sellest vähesest, mida kõrvalisel vaatajal on olnud võimalik näha, et tegemist on vägagi huvitavate töödega.

Ilmari töid on tunnustatud erinevate preemiatega, nagu Eesti Vabariigi kultuuripremia (1994), Valgetähe V klassi teenetemärk (2001), Tartu Kultuurkapitali aastapremia (2003), Eesti Kultuurkapitali kirjanduse sihtkapitali aastapremia (2013), lisaks mitmeid teisi.

Ilmar Vene mõtleb ja kirjutab – teda kihutab tagant kirglik huvi inimese mõttemaailma vastu. Ehk Ilmari enda sõnadega: „Algusest peale on mulle selge olnud, et lahendamatu küsimustega tegelemine kuhugi ei vii, aga niisama kaheldamatult peab paika, et ainsana need lahendamatused jäävad mind elu lõpuni huvitama“.

*Marianne Marlene Tiik
Sulo Lembinen*

Kadri Tammur 70

2021. aasta maikuus väarikat juubelit tähistanud Kadri on meie hea ja abivalmis kolleeg juba üle kolme aastakümne. Tartu Ülikooli raamatukokku tuli ajaloolase diplomiga Kadri 1989. aastal Eesti Rahva Muuseumist. Etnograafiaalane muuseumitöö ja uurimused Tartu linna korterioludest ja Tartu elanikkonna etnilisest struktuurist aastail 1920–1940 ning uurimused mari rahva pulmakommetest ja -söökidest asendusid raamatukogutööga käsikirjade ja haruldaste raamatute osakonnas.

Oma osakonnas on Kadri peaaegu kõikide tööloikudega kursis: ta on korrastanud ülikooli õppejõudude ja teadlaste isikuarhiive (P. Nurmekund, J. Konks, H. Mürk, H. Moosberg jt), uurinud ja kirjeldanud haruldasi trükiseid, eriti ajaloolisi köiteid, ning ta tunneb hästi raamatukogu väärtuslikku kunsti- ja fotokogu. Kadri on tänuväärne

perenaine osakonna hoidlas, sest aastate kogemusele tuginedes leiab ta justkui pimesi vajamineva rariteedi üles ja on nii mõnigi kord sellega kolleege hädast välja aidanud.

Kadri on raamatukogu haruldaste käsikirjade ja trükiste tutvustamisel teinud paljude tööaastate jooksul suurt ja tähelepanuväärset tööd. Ta on korraldanud erinevaid näitusi ja olnud abiks nende koostamisel, nagu „Rara ethnographica“ (1990), „Ameerika 500“ (1992), „Auaadresse Tartu Ülikooli raamatukogust 1852–1932“ (1995), „Dürer ja saksa renessanss“ (1996), „Eestikeelne teatmekirjandus“ (2000), „Rara italica“ (2004), „Academia Dorpatensis – vaimuelu kandja Eesti- ja Liivimaa 17. sajandil“ (2007), „1. detsember 1919“ (2019) jt. Kadri on avaldanud artikleid ja näitusekatalooge, on koostanud raamatukogu seinakalendreid siin leiduvatest 15.–19. sajandi haruldastest köidetest, ülikoolile kingitud auaadressidest, 16.–18. sajandi rariteetsetest kaartidest, köidet kaunistavast marmoreeritud paberist ja on olnud väärtuslik nõuandja teistelegi kalendri koostajatele.

Tähelepanuväärsed on olnud Kadri ettekanded konverentsidel ja seminaridel nii Eestis kui välismaal, kus ta on tutvustanud eelkõige ajaloolisi köiteid, neis leiduvaid omanikumärke ja sümbolikat, samuti meie raamatukogu esimest direktorit Karl Morgensterni tema kaasaegsete mälestustes.

Rikkalikke teadmisi köite ajaloost ja kujundusest ning raamatukogus säilitatavatest hinnalistest varadest on Kadri jaganud oma loengutel erinevate erialade tudengitele ja paljudele raamatu-, kunsti- ja kultuurihuvilistele. Omaendagi erialaseid teadmisi on ta täiendanud erinevatel koolitustel ja seminaridel. 1990. aastate lõpus käis Kadri Põhjamaade Ministeeriumi Nõukogu stipendiaadina mitmenädalasel seminaril Helsingi ülikoolis, kus ta tutvus köite ajaloo kaasaegsete käsitluste ja uuema köitealase kirjandusega.

Kadri on Eesti Raamatukoguhoidjate Ühingu vanaraamatu toimkonna liige ja olnud mitmeid aastaid selle eestvedaja. Pikka aega kuulus ta Eesti Muuseumiühingusse ning nüüdseks oma tegevuse lõpetanud Akadeemilise Baltisaksa Kultuuri Seltsi juhatusse. Kadri igapäevatööle pühendumus on leidnud tunnustust ja tähelepanu nii raamatukogu kolleegide kui ülikooli poolt. 2019. aastal pälvis Kadri vanaraamatu kogude silmapaistva tundmise ja tutvustamise eest ülikooli teenetemärgi. Huvitav ja armastatud töö ei ole kindlasti ainus asi siin maa peal, mis inimese hinge toidab. Loodus ja loomad, aeg-ajalt mõni hea teatri- või raamatuelamus, rõõmu ja silmailu pakkuv näputöö, nokitsemine rahulikus Karlova koduaias, aga samuti oodatud ja oluliseks traditsiooniks saanud kohvikukohtingud endiste klassikaaslaste või muidu heade tuttavate mõnuses seltskonnas – kõik see pakub Kadriale meie heitlikus maailmas sisemist rahu ja tasakaalu.

Kolleegide nimel
Aili Bernotas